

[Landbrugsministeren.]

kan koste i Øjeblikket, det er fuldkommen umuligt for en Gennemsnitslandmand. Det Standpunkt kan jeg ikke slutte mig til, og derfor afviste jeg en Forhandling om det Spørgsmaal.

Hvis det ærede Medlem kan anvise Forbedringer af Betydning, som betegner en Fordel for Kreditorerne uden paa Forhaand tillige at udlevere Landmændene, saa er jeg villig til en Forhandling, men i saa Henseende nævnte det ærede Medlem ikke et eneste Eksempel. Det, der er Kærnen i hele Akkord- og Moratorielovgivningen, er jo, at man skal sikre Landmændene mod deres Kreditors Forgodtbefindende, saaledes at den dygtige, arbejdssomme Landmand, der virkelig kan forrente det, som en Gennemsnitslandmand kan forrente, kan blive siddende ved sin Ejendom, selv om han har en Gæld, der ligger langt udover Handelsværdien. Det er et principielt Spørgsmaal, og det er det Værn, som Landmændene har i denne Lov, og som jeg for mit Vedkommende ikke vil være med til at give Afkald paa.

At det ærede Medlem har indtaget et andet Standpunkt, som han nu ganske vist anden Gang søgte at afsvække, det forstaar jeg meget vel, for det er jo karakteristisk for det ærede Medlem og hans Parti i denne Sag, at de den ene Dag udtaler deres Forkærlighed for de handlende og Haandværkerne og den anden Dag for Landmændene. Men her kan man ikke bære Kappen paa begge Skuldre. Vil man værne Landmændene mod Kreditorerne, saa kan det ikke nytte noget at sige, at de skal forrente det, som Aktiverne udgør, til Dagspris. Det er et umuligt Standpunkt, det ærede Medlem her har indtaget, og det er dette Standpunkt, han nu anden Gang søgte at bortforklare med mange Ord. Men det hjælper ikke, for det faar det ærede Medlem i hvert Fald ikke mig med til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Jeg plejer ikke at bruge mange Ord og prøver heller ikke paa at bortforklare noget, jeg har sagt, men jeg sagde til den højtærede Landbrugsminister, at kunde han ikke gaa med til dette, kunde det dog være, at vi kunde mødes paa Halvvejen med Hensyn til at faa visse andre Urimeligheder fjernet. Jeg forstaar den højtærede Minister saaledes, at Ministeren altsaa er villig til dette, blot det ikke an-

gaar dette bestemte Punkt, hvor man tager Skridtet fuldt ud, men at Ministeren i øvrigt er villig til at gaa med til visse Ændringer. Og naar det er Tilfældet, ønsker jeg meget gerne, at vi faar Forslaget i Udvalg, ser lidt nærmere paa det og maaske faar Oplysninger frem, som kunde føre til, at disse Uretfærdigheder blev fjernet.

Den højtærede Minister siger, at vi med Forkærlighed den ene Dag taler de handlendes og Haandværkernes Sag, den anden Dag Landbrugernes. Nej, saadan er det ikke, og vi ønsker ikke — som Ministeren ogsaa udtrykte sig — at bære Kappen paa begge Skuldre, men vi vil gerne prøve at øve Retfærdighed til begge Sider. Ikke saaledes, at der skal ydes det ene Erhverv Hjælp paa det andet Erhvervs Bekostning; hvis der skal Hjælp til, maa Hjælpen komme fra Staten, og det maa ikke være saadan, at man for at hjælpe en Stand, Landbruget, lader det gaa ud over en anden Stand, de handlende og Haandværkerne, som kan være lige saa vanskeligt stillede og maaske derigennem blive tvunget til selv at maatte lukke. Det er kun det Synspunkt, jeg har ønsket at gøre mig til Talsmand for her.

Landbrugsministeren (Bording): Det er min Natur at være saa velvillig som muligt, men det er dog vanskeligt paa Forhaand at love en velvillig Forhandling om Ophævelse af urimelige Ting, som det ærede Medlem end ikke har nævnt. Det ærede Medlem har kun nævnt en eneste Ting, som efter min Mening er skrupforkert, og som vil være ensbetydende med fuldkommen at udlevere Landmændene, og det har jeg afvist. Men naturligvis skal jeg overveje, om jeg alligevel kan være velvillig over for det ærede Medlem i Forhandlingen om de urimelige Ting, som det ærede Medlem tænker sig, men som han ikke har nævnt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at man maa ikke hjælpe en Stand ved at lade det gaa ud over en anden, og derved gav det ærede Medlem Udtryk for, at Loven er blevet lavet saaledes, at den til Fordel for Landbruget virker uretfærdigt over for en anden Stand. Det kan ikke staa uimodsaagt her. Der kan i Akkordloven være Ting, som man kan se forskelligt paa og forhandle om, men Akkordloven angaar dog kun frivillige Akkorder, og yderligere er der